

sejejo seme ali posadé drevesca. Bolje pa je kar brž gozdna mlada drevesca saditi, ako so izrastla v drevesnicah; s semenom gré stvar počasi. *)

Poškodovano sadno drevje, ako še stoji, je otrebiti vseh nalomljenih vrhov in vej, rane naj se vse z drevnim mazilom ali vsaj z ilovico namešano s kravjekom zamažejo; drevje se bode tako zopet obrastlo.

Kjer ni mogoče do meseca maja podrtega lesa iz boršta spraviti, treba je deblovino obeliti, veje pa v oglje požgati, da se škodljivi mrčes ne zaplodi.

Podrtega sadnega drevja ne kaže več postavljati; ako so se mu na eni strani korenine potrgale, ne bode dosti več koristilo, zato naj se raji z drugim nadomesti.

Dr. O.

Kakošna klaja naj se poklada bikom za pleme?

Družba kmetijska je izvedela, da nekteri gospodarji na Kranjskem, ki so dobili bike iz državne subvencije ali ki imajo bike s premijami obdarovane za pleme, jih krmijo (futrajo) z lanenimi prešami, drugi pa s tropinami iz olarij ali žganjarij, mislé, da jim prav kaj dobrega storijo s tako redivno krmo.

Taka krma pa nikakor ni za take bike, ki so za pleme odločeni; po taki krmi se spitajo, postanejo debeli in leni, tedaj za pleme za nič. To pa je škoda za gospodarja samega in za deželo.

Družbeni odbor je tedaj sklenil, očitno podučiti take gospodarje, naj brž opusté tako škodljivo klajo.

Plemenskemu biku naj se daje trikrat na dan dobrega sladkega sená, da se nasiti, poleg tega pa tudi rezanice iz ječmenove ali ovsene slame. Včasih kako perišče ovsá dobro tekne biku, ki je imel kaj več skakati. Se vé, da tudi na sol ni pozabiti, in te se dá kakega pol lota na dan. Da frišne vode ne sme manjkati biku, razume se samo po sebi.

Odbor družbe kmetijske kranjske.

Politične stvari.

Le ena ustava je v Avstriji in dr. Giskra je njen profet!

Če pogledamo v državni zbor dunajski in vidimo, kaj se ondi godí, nehoté moramo pritrditi izreku, ki na čêlu stoji temu sestavku.

Najnovejši dokaz temu je bil ta, da je večina zbornice poslancev brez daljega prevdarka z nogami pomandrala predlog Petrinóv, ki je zahteval, naj se spremeni decemberska ustava toliko, da dežele dobijo, kar deželam gré, in tako se mir povrne v ubogo polovično Avstrijo. Al privrženci ministerstva so tako zaničljivo zavrgli ta predlog, da ga še ožemu odboru v prevdarek niso dali; „milostno“ so mu živeti dali komaj pol ure, da je baron Petrinó o njem govoril, a potem so ga nemudoma pokopali, češ: „ustava decemberska je edina izveličarica Cislajtaniji, kajti dr. Giskra „zraven nje“ in „zunaj nje“ ne trpi nikakoršne druge, in dr. Giskra je njen profet!“

Bog ne daj, da se kdo loti „nezmotljivosti“ novoêrne cislajtanske!

Res smešno je to, da privrženci vladni dandanes

*) Take drevesnice imajo grajščinski gozdnarji že na več krajih na Kranjskem, in za gotovo vémo, da se od grajščinskega gozdarskega urada (Forstamt) v Kočevji in v Gradacu na Dolenskem dober kup dobivajo take drevesne sadike.

rimski koncil na vso moč zasmehujejo, ker se pripravlja nezmotljivost papeževo staviti na dnevni red, in brcajo z rokami in nogami, da bi odvrnili tak sklep rimskega koncila, — al dunajski „koncil“ — to je državni zbor dunajski — ta pa se vé da je nezmotljiv, prav „unfehlbar“ od nog do glave; on je stavil decembersko ustavo, zato gorjé mu, kdor zahteva, da se predru-gači! Privrženci ministerski strašno vpijejo, kaj bode, ako se sprejme rimski „syllabus“, in da grozovite nesreče pridejo potem čez ljudi, ako se pregrešijo zoper verske zakone; a ravno ti privrženci so gluhi in slepi za grozovite kazni, ki so jih časnikarji in pridigarji že pretrpeli poslednje dve leti in jih še dandanašnji trpijo z zaporom v ječah in kazni na denarjih za to, da so se predrznili zanikati „nezmotljivost“ decemberske ustave!

Prilike „nezmotljivosti“ se pa mi na tem mestu poslužimo le zato, da trompetarjem „nedotakljive“ decemberske ustave kažemo mršavo njihovo logiko, ktera po eni strani razsaja zoper nezmotljivost človeško, po drugi pa to isto za svojo stran na oltar stavi, da bi jo brez ugovora morali moliti vsi narodi avstrijski le zato, da — kakor je Kaisersfeld z otresom „der Bleisohler“ žugaje brez ovinkov rekel — Nemeč kot gospod na vrhuncu stoji, Slovani in vsi drugi narodi pa so mu hlapci.

Pa poglejmo te možake, kateri zahtevajo, da bi se jim nezmotljivost pripisovala: ali njihova djanja res pričajo ono modrost, ono čisto pravicoljubnost, da smejo predrzni zahtevati, da za njimi narodi avstrijski kličejo: „le decemberska ustava je edino prava v Avstriji in dr. Giskra je njen profet?“

O dvalizmu, ki so ga stvariti pripomogli, odveč bi bilo zdaj še kaj govoriti. Magjari imajo, kar so zahtevali in z lepo ne bojo izpustili iz rok, kar imajo. Kako se v teh razmerah Cislajtanija počuti, vemo vsi, in vé tudi finančni minister dr. Brestel, ki se je ravnokar pulil z Andrassy-em za to, koliko naj bi več plačali Magjari, ako veliko zemljo Graničarov v svojo oblast dobijo. Koliko šteje „nezmotljivost“ dunajskega zbora in ministerstva, kazal bode prihodnji čas, kedar „vprašanje Graničarsko“ pride do končne rešitve.

Pustivši tedaj nesrečni dvalizem na stran, poglejmo si le „nezmotljivost“ vladno v dveh spomenicah (memorandumih), kako spomenica večine ministerske, kateri je dr. Giskra na čêlu, odločno odbija vsako pogajanje s Čehi in Moravani, — a ni še tega mesec dni, kar je vabil dr. Giskra Riegerja in Sladkovskega v razgovor, ki pa se vé da nista šla blizo, spomnivši se — spomenice večinske.

In kako mlati prazno slamo večina odborova in ž njo Giskra zdaj o poljski resoluciji! Že je preteklo več tednov, kar odbor žoka ono resolucijo, pa ni izžokal še nič; svojih lastnih prijatlov sit, je dr. Rechbauer osnoval predlog o tem, kaj naj se Poljakom dovoli, — al v svesti smo si, da tudi Rechbauerjev predlog pokoplje zbornična večina, kajti „le decemberska ustava je edino prava in dr. Giskra je njen profet!“

In če poslušamo, kako tudi zdaj pretresa odbor dalmatinske homatije, ki se ne upa tega, kar je pravo, odločno izreči, da ne bi „nezmotljivosti“ vladne razžalil, in bi rad 12 vladnih glavnih pregreh, ki jih je Ljubiša pošteno odkril, z debelim koltrom pokrtil, da ne bi se razvidelo, da po enem kopitu se v Avstriji ne morejo postave dajati, — če slišimo vse to, in smo videli, kaj se je v Bokah godilo, strese nas mrzlica o taki „nezmotljivosti“ ministerski!

In kaj dr. Giskra namerava o prenarredbi volilne postave za državni zbor? Deželne ustave razrušiti samovoljno po državnem zboru brez vprašanja deželnih zborov in stvariti „monstrum“ mešanega držav-